

„Danferen.“

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSESBLAG FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

„Danferen“ udgaa Onsdag i hver Uge. Pris pr. Aargang: De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00.

Bestilling, Betaling, Adresseforandring, etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør: A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danferen“'s Kontor.

Naar Læsere henvender sig til Folk, som avterter i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

50 Procent af de Børn, der gaar til Skole i den lutheriske Børnskole i Søndagskolen i Omaha, Nebr., er Børn af Nordre, som ikke tilhører Menigheden. Disse Missioner er Menigheder for Indledning til at gaa gennem sin Søndagskole!

Den lutheriske Skole i Midland College, Atchinson, Kansas, er af Mr. W. F. Sittler, Denver, Colorado, løbet \$100 fra Nordre til at løbe Bøger til Brug i Søndagskolen for. Det er ikke den daarlige Maade at søge Godgørenhed paa.

I den Hensigt at drøfte Planen for Organisation af et Proderklub af alle Lutheranere i dette Land og faa den Organisations Virksomhed holdes der et Møde af Ledelsen fra forskellige Samfund i Washington, D. C., den 22. Februar d. Nar.

Dr. Weidners prægtige teologiske Bogsamling er bleven „Chicago Theological Seminary“'s Ejendomme, og nu cirkuleres iflg. Am. Luth. Euro. den Genstilling, om ikke nogen vil opføre en „Weidner Memorial Library“ Bygning til at huse Bogsamlingen.

Som en Særegenhed i den loenfl-lutheriske Augustiana Synode omtales, at Menighederne i dette Samfund giver deres Kvinder Ret til at stemme i Menighedsmøder. Næsten alle Synodens Menigheder i Chicago har taget dette Skridt, og andre følger Eksemplet.

Det meddeles os, at Past. Dr. Majland, Salinas, Cal., har taget imod Raad fra Menigheden i Los Angeles, tilhørende „den danske Kirke“, og flytter dertil først i April Maaned. Den danske Kirke har saaledes ogsaa bofiddende Præst i Los Angeles.

Menigheden har i den senere Tid købt Lot og agter nok at bygge Kirke i Sommer.

En Lov, der forbyder Kvæder at trykke Ulykkesannoncer, var vedtaget af Staten i Alabamas Legislature. Guvernør Henderson betoede Lovens indhold, at det var en grundlovsstridig Indgriben i Pressefriheden. Men nu har Legislaturens sat Lovens igennem over Guvernørens Veto. Den nye Lov forbyder ogsaa Kvæder og Tidsskrifter, der indeholder Annoncer af alkoholiske Drikke, at komme ind i Staten.

Kina ser sig om efter Hjalp. I den mærkelige Situation, der har udviklet sig i Japan og Kina ved den stramme Førdring, Japan har gjort som Betingelse for at give Kinahøjskolen til Kina, har Kina foreslået United States, Storbritannien, Frankrig og Rusland Japans Memorandum, og det ser ud, som Japans Forsikelse af sin Førdring ikke stemmer overens med Kinas. Præsident Wilson venter paa at faa fuldtændig og tilfredsbringende Oplysning i Sagen, før han vil udtale sig om, hvad man her bør gøre for at befri Kina for de amerikanske Interesser.

En Triplicianse imod Opium. United States, Kinas og Nederlandenes Regeringer er blevet enige om at ville undertegne international Traktat med Opium, Kokain og andre fristende Plantestoffer, og dermed skal bevæd en Billion Menne-

sker være bleven befyttet imod en af Slægtens værste Fjender. Gode Dage efter, at de respektive Landes Repræsentanter i Underkammeret under Konventionen var kundgjort i Præsens, at den britiske Kaptein til New York med Opium skulde i sit Skib, og han blev arresteret af de føderale Mandigheder for at tilfille for Retten. Tre kinesiske Medlemmer af Besætningen arresteredes under Beskyldning for at have præpareret Opium for Brug. Opiumet var skjult i Kuldunger.

En af vor skandinaviske Kirkes ældste og dygtigste Pionerer, Prof. Dr. Laur. Larsen, er den 1. Marts afgaaet ved Døden i sit hjem i Decorah, Iowa, i sit 82. Aar. Han var født i Kristiansand, Norge, 10. Aug. 1833. I 1855 tog han teol. Afgangseksamen ved Kristiania Universitet, og Par Nar senere fik han Præstevæddelse fra Amerika, og ved Decorahskolens Begyndelse i 1862 blev han Lærer og Pastor ved denne Skole, i hvilken Stilling han virkede i 50 Aar. — En Datter af Prof. Larsen — Miss Hanna M. Larsen er „Literary Editor“ af „The American-Scandinavian Review“ og assisterende Sekretær for Am. Scan. Foundation.

Det Gaab for Kræftlidende. Som Resultat af et Aars Forsøgsbrug af et nyt Serum i Memorial Hospital i New York fundgøres, at man har opnaaet mærkelig Succes i Behandling af Tilfælde, der var for langt fremskredne til at kunne behandles med Operation. Dette nye Lægemiddel, der administreres ved Indsprøjtning, virker paa ondartede Grædder i Almindelighed; men dets Virkning paa Kræft er af særst Betænding. Det er for tidligt at udtale sig om Midlets permanente Værdi; men man ventte, at Hospitalets medicinske Raad snart vil give en historisk Fremstilling af, hvad Seld de har haft i deres Veiræbber for at bekæmpe en af Menneffelihests værste Fjender, og hvad der allerede er berettet giver Læger Naad om, at et godt Middel mod Kræft er fundet.

Det vilde viit være mest passende at vi disse Brev til en Omtale af voro Studenter. Det er jo for dem jeg arbejder, og det er af dem vi haaber at se den lutheriske Kirke udbrede sig her i Japan.

Kameyama er den længste af dem alle; han har ogsaa den ældste Moder, hun er nu 72. Hun var en af de faa, der bliver Kriktne efter at de er højt oppe i Karene. Det sidste Par Nar har hun været meget sygdom, og bange for at hun ikke skulde leve til hendes Søn blev færdig paa Skolen (nu til Foraars).

Sun had da om han ikke maatte faa Lov at gifte sig, før han blev færdig, da hun dog saa inderlig gerne vilde se ham gifte.

Vi gjorde en Indtagelse for denne kære gamle Moders Skuld, og tilfød det, derfor en passende Kvinde kunde findes. Det lykkedes ikke som ventet, og en Tid blev det opbygget; men saa kom „den Rette“. Det var en af „vore egne“, en, der er bleven underdøit i Søndagskolen helt siden hun var en lille en. Hun var en af de tre, der blev døbt kort efter at vi kom tilbage hertil, alle som Fruiter af Søndagskoleens Arbejde (Den allerførste Frukt af vor Søndagskole var Anadomi, som saa maangede af eder kender og har været venlige imod. Han begyndte at komme til os straks da vi i 1901 var flyttede til Kurume, han blev døbt i 1908 kort før vi kom tilbage igen).

Bryllupet stod da i vor lutheriske Kirke i Kurume den 16. Juli i Fjor. Der er vist ikke to Meninger om at hun vil egne sig ganske fortrinlig til at være Præstefone; hun har i flere Aar været Søndagskolelærerinde i Kurume og sagt at dogtig-gære sig saa meget som muligt for Arbejdet. Sun har saaledes faaet en Del ekstra Undervisning i Bibelen hos Mrs. Nielsen, hos hvem hun ligeledes har faaet Hjalp til at kunne spille Orgel. Vi er saaledes hjertelig glade ved dette Bryllup, da det har forøget vor Arbejdsfare uden at vi har behøvet at ty til fremmede. De to kendte hinanden fra Barneens af og synes i alt Fald nu at være grundig forelskede i hverandre. Gud kan ligesaa godt gennem Japanernes Skikke give en Mand den for ham bestemte Kultur som gennem vore. Til Liden maatte endda lidt lettere.

Om selve Bryllupet er der ikke saa meget at sige; det gik jo til ef-

ter lutherisk Stil og Skik. Der blev talt ikke saa var gode Ord den Aften, men jeg var for syg til at lægge Mærke til dem, endog hvad jeg selv lagde har jeg glemt det meste af.

Gennem Sommeren var det unge Par saa oppe i Gida hos Matsumoto for at hjælpe med Arbejdet og for at blive fortrolig med Forholdene der, da det er Tanken at Matsumoto skal ud paa en ny Mar-nu til Foraars hørefter Kameyama skal overtage Arbejdet i Gida. Det har ellers været i særlig høj Grad Lovende i den senere Tid.

Viura er en af de allerdygtigste i hele Stolen. Vi har nok ogsaa nogle flere „vordende“. Vi har været bange for at præse paa. Vi tror fremdeles at de Arbejdere, der kan gøre noget i den store Høst, skal „drives“ derud af Herren selv og ikke overtages dertil af Menneffer. Naar jeg saa taler om, at vi har flere, saa er det mere et Gaab, som jeg ventte at se udførelst, end noget haandgribeligt.

Stolearbejdet kan være tungt og haardt. For mig har det hidtil været en Glæde. At det har været mangelfuldt, behøver jo ikke at siges. Mr. Herren har vedkomst sig det til Trods for Manglerne, har været mig til megen Glæde. Og det bliver ikke med en Skæle af Værelse, at jeg en Dag om kortere eller længere Tid opgiver det. Men Naturen vil træve sin Ret og Værenne fraver deres. Men her berarer jeg et Punkt, der maas gemmes til en anden Gang.

Minde vor Skole. Omgiv den med Bøn. Stof os ved eders Bøn og Forsøner. Det er mit største Gaab, at det vil vise sig med Tiden, at det Arbejde, der gøres for den, skal være rig Frukt.

Med hjertelige Hilsener til alle Læsere fra eders egen Udbynding A. M. T. Winther.

Stolefasi:n

Det ser jo temmelig godt ud paa Skutteringstilstanden i Madone i Aar, og som det ser ud, indle man her at vort Maal: \$7,500 med Leihed blev fundet naaes. Og det burde med Let-hed kunne naaes, naar det erindres, at der er 199 Menigheder om at ude nævnte Sum.

Men det er nu ikke saa godt, som det ser ud til paa Skutteringstilstanden, hvorfor et lille Regneifke ved denne Tid vil være betimelig.

Der er nemlig i Aar indkommen paa „Notes“ fra Studenter \$1572.17 og naar denne Sum trafte-fes fra, hvad Skutteringstilstanden vil-fer til Dato, saa er der for Menig-hederne i Aar indkommen kun \$2988.29, idet 88 Menigheder endnu nu inter har indsendt. 55 Menig-heder har indsendt, hvad de var sig-net til paa det nar, at der er angivet, der mangler ca. \$5.00 i den paalig-nede Sum, hvilket ikke synes at have videre Betøning; men lad os tampe os, at der mangler \$5.00 i den paalig-nede Sum for hver Menig-hed, det vilde blive en samlet Sum paa \$980. Bæner, tag endelig dette i Betragtning ved Indsamlingen.

Saa er der endelig 53 Menighe-der, fra hvilke der er indsendt fra \$2.00 og op til det halve Væls af, hvad de var lignet til.

Bæner, vær med til at berede e-der selv saavel som Komiteen den Glæde, at naa Maal: \$7,500 til Stolefasien! Hjalp de 55, saa kan Stenen løstes!

Z. Gertsen, L. A. Laurson.

Præsternes Pensionstasse.

Da jeg fæv om en samfundsmæssig Understøttelse for vore gamle Præstier, indlod jeg med Hlid at udtale mig nærmere om den Institut-ion blandt os, som nævnes „Præsternes Pensionstasse“. Jeg tænkte, at det kunde undgaa. Men efter Pastor J. S. Kildhigs Styffe i „Danferen“ Nr. 24 har set Dagens Ans, er Stillingen bleven anderledes, idet Forfatteren deri stiller Pensionstassen frem som en saadan Hjalp for gamle Præstier, at Samfundet intet yderligere behøver at foretage sig for dem. Jeg har en Anseelse om, at Udtalen af denne Ræske fra et Synspunkt, som en uoverforstående kan have, vil være noget ligende som at tromme paa en Vilske. Men lad det gaa, som det maa.

Da Pastor S. Mathiasen — en Præst, der stod og naar fremde-les lærdedes højt i mine Øjne — efter Martsmdet i Maadca i 1891

spurgte mig, om jeg vilde være med til at danne en Pensionstasse mellem Præstierne i „Kirkefælledet“, bagefter jeg mig og gav ham mine Grunde derfor, fra hvilke jeg i Tidens Løb ikke har fundet nogen Ansvag til at vige.

Menslert for en saadan Forening, som den stod for Føit. Matthiasen, var utvivlsomt den af Jndermissionær De Kristensen i Danmark paabegyndte Pensionstasse for Indremissionærer. Hvad godt den kan have gjort med sig for vore Præstere i Fædrelandet, ved jeg ikke; men jeg tillader mig at mene, at selv om den kan have været brugbar for Missionærer i Danmark, saa er det besluttet at vie sit Liv til Herrens Tjeneste. Han er en af de allerdygtigste i hele Stolen.

Vi har nok ogsaa nogle flere „vordende“. Vi har været bange for at præse paa. Vi tror fremdeles at de Arbejdere, der kan gøre noget i den store Høst, skal „drives“ derud af Herren selv og ikke overtages dertil af Menneffer. Naar jeg saa taler om, at vi har flere, saa er det mere et Gaab, som jeg ventte at se udførelst, end noget haandgribeligt.

Stolearbejdet kan være tungt og haardt. For mig har det hidtil været en Glæde. At det har været mangelfuldt, behøver jo ikke at siges. Mr. Herren har vedkomst sig det til Trods for Manglerne, har været mig til megen Glæde. Og det bliver ikke med en Skæle af Værelse, at jeg en Dag om kortere eller længere Tid opgiver det. Men Naturen vil træve sin Ret og Værenne fraver deres. Men her berarer jeg et Punkt, der maas gemmes til en anden Gang.

Minde vor Skole. Omgiv den med Bøn. Stof os ved eders Bøn og Forsøner. Det er mit største Gaab, at det vil vise sig med Tiden, at det Arbejde, der gøres for den, skal være rig Frukt.

Med hjertelige Hilsener til alle Læsere fra eders egen Udbynding A. M. T. Winther.

Stolefasi:n

Det ser jo temmelig godt ud paa Skutteringstilstanden i Madone i Aar, og som det ser ud, indle man her at vort Maal: \$7,500 med Leihed blev fundet naaes. Og det burde med Let-hed kunne naaes, naar det erindres, at der er 199 Menigheder om at ude nævnte Sum.

Men det er nu ikke saa godt, som det ser ud til paa Skutteringstilstanden, hvorfor et lille Regneifke ved denne Tid vil være betimelig.

Der er nemlig i Aar indkommen paa „Notes“ fra Studenter \$1572.17 og naar denne Sum trafte-fes fra, hvad Skutteringstilstanden vil-fer til Dato, saa er der for Menig-hederne i Aar indkommen kun \$2988.29, idet 88 Menigheder endnu nu inter har indsendt. 55 Menig-heder har indsendt, hvad de var sig-net til paa det nar, at der er angivet, der mangler ca. \$5.00 i den paalig-nede Sum, hvilket ikke synes at have videre Betøning; men lad os tampe os, at der mangler \$5.00 i den paalig-nede Sum for hver Menig-hed, det vilde blive en samlet Sum paa \$980. Bæner, tag endelig dette i Betragtning ved Indsamlingen.

Saa er der endelig 53 Menighe-der, fra hvilke der er indsendt fra \$2.00 og op til det halve Væls af, hvad de var lignet til.

Bæner, vær med til at berede e-der selv saavel som Komiteen den Glæde, at naa Maal: \$7,500 til Stolefasien! Hjalp de 55, saa kan Stenen løstes!

Z. Gertsen, L. A. Laurson.

Præsternes Pensionstasse.

Da jeg fæv om en samfundsmæssig Understøttelse for vore gamle Præstier, indlod jeg med Hlid at udtale mig nærmere om den Institut-ion blandt os, som nævnes „Præsternes Pensionstasse“. Jeg tænkte, at det kunde undgaa. Men efter Pastor J. S. Kildhigs Styffe i „Danferen“ Nr. 24 har set Dagens Ans, er Stillingen bleven anderledes, idet Forfatteren deri stiller Pensionstassen frem som en saadan Hjalp for gamle Præstier, at Samfundet intet yderligere behøver at foretage sig for dem. Jeg har en Anseelse om, at Udtalen af denne Ræske fra et Synspunkt, som en uoverforstående kan have, vil være noget ligende som at tromme paa en Vilske. Men lad det gaa, som det maa.

Da Pastor S. Mathiasen — en Præst, der stod og naar fremde-les lærdedes højt i mine Øjne — efter Martsmdet i Maadca i 1891

spurgte mig, om jeg vilde være med til at danne en Pensionstasse mellem Præstierne i „Kirkefælledet“, bagefter jeg mig og gav ham mine Grunde derfor, fra hvilke jeg i Tidens Løb ikke har fundet nogen Ansvag til at vige.

Menslert for en saadan Forening, som den stod for Føit. Matthiasen, var utvivlsomt den af Jndermissionær De Kristensen i Danmark paabegyndte Pensionstasse for Indremissionærer. Hvad godt den kan have gjort med sig for vore Præstere i Fædrelandet, ved jeg ikke; men jeg tillader mig at mene, at selv om den kan have været brugbar for Missionærer i Danmark, saa er det besluttet at vie sit Liv til Herrens Tjeneste. Han er en af de allerdygtigste i hele Stolen.

Vi har nok ogsaa nogle flere „vordende“. Vi har været bange for at præse paa. Vi tror fremdeles at de Arbejdere, der kan gøre noget i den store Høst, skal „drives“ derud af Herren selv og ikke overtages dertil af Menneffer. Naar jeg saa taler om, at vi har flere, saa er det mere et Gaab, som jeg ventte at se udførelst, end noget haandgribeligt.

Stolearbejdet kan være tungt og haardt. For mig har det hidtil været en Glæde. At det har været mangelfuldt, behøver jo ikke at siges. Mr. Herren har vedkomst sig det til Trods for Manglerne, har været mig til megen Glæde. Og det bliver ikke med en Skæle af Værelse, at jeg en Dag om kortere eller længere Tid opgiver det. Men Naturen vil træve sin Ret og Værenne fraver deres. Men her berarer jeg et Punkt, der maas gemmes til en anden Gang.

Minde vor Skole. Omgiv den med Bøn. Stof os ved eders Bøn og Forsøner. Det er mit største Gaab, at det vil vise sig med Tiden, at det Arbejde, der gøres for den, skal være rig Frukt.

Med hjertelige Hilsener til alle Læsere fra eders egen Udbynding A. M. T. Winther.

Stolefasi:n

Det ser jo temmelig godt ud paa Skutteringstilstanden i Madone i Aar, og som det ser ud, indle man her at vort Maal: \$7,500 med Leihed blev fundet naaes. Og det burde med Let-hed kunne naaes, naar det erindres, at der er 199 Menigheder om at ude nævnte Sum.

Men det er nu ikke saa godt, som det ser ud til paa Skutteringstilstanden, hvorfor et lille Regneifke ved denne Tid vil være betimelig.

Der er nemlig i Aar indkommen paa „Notes“ fra Studenter \$1572.17 og naar denne Sum trafte-fes fra, hvad Skutteringstilstanden vil-fer til Dato, saa er der for Menig-hederne i Aar indkommen kun \$2988.29, idet 88 Menigheder endnu nu inter har indsendt. 55 Menig-heder har indsendt, hvad de var sig-net til paa det nar, at der er angivet, der mangler ca. \$5.00 i den paalig-nede Sum, hvilket ikke synes at have videre Betøning; men lad os tampe os, at der mangler \$5.00 i den paalig-nede Sum for hver Menig-hed, det vilde blive en samlet Sum paa \$980. Bæner, tag endelig dette i Betragtning ved Indsamlingen.

Saa er der endelig 53 Menighe-der, fra hvilke der er indsendt fra \$2.00 og op til det halve Væls af, hvad de var lignet til.

Bæner, vær med til at berede e-der selv saavel som Komiteen den Glæde, at naa Maal: \$7,500 til Stolefasien! Hjalp de 55, saa kan Stenen løstes!

Z. Gertsen, L. A. Laurson.

Præsternes Pensionstasse.

Da jeg fæv om en samfundsmæssig Understøttelse for vore gamle Præstier, indlod jeg med Hlid at udtale mig nærmere om den Institut-ion blandt os, som nævnes „Præsternes Pensionstasse“. Jeg tænkte, at det kunde undgaa. Men efter Pastor J. S. Kildhigs Styffe i „Danferen“ Nr. 24 har set Dagens Ans, er Stillingen bleven anderledes, idet Forfatteren deri stiller Pensionstassen frem som en saadan Hjalp for gamle Præstier, at Samfundet intet yderligere behøver at foretage sig for dem. Jeg har en Anseelse om, at Udtalen af denne Ræske fra et Synspunkt, som en uoverforstående kan have, vil være noget ligende som at tromme paa en Vilske. Men lad det gaa, som det maa.

Da Pastor S. Mathiasen — en Præst, der stod og naar fremde-les lærdedes højt i mine Øjne — efter Martsmdet i Maadca i 1891

spurgte mig, om jeg vilde være med til at danne en Pensionstasse mellem Præstierne i „Kirkefælledet“, bagefter jeg mig og gav ham mine Grunde derfor, fra hvilke jeg i Tidens Løb ikke har fundet nogen Ansvag til at vige.

Menslert for en saadan Forening, som den stod for Føit. Matthiasen, var utvivlsomt den af Jndermissionær De Kristensen i Danmark paabegyndte Pensionstasse for Indremissionærer. Hvad godt den kan have gjort med sig for vore Præstere i Fædrelandet, ved jeg ikke; men jeg tillader mig at mene, at selv om den kan have været brugbar for Missionærer i Danmark, saa er det besluttet at vie sit Liv til Herrens Tjeneste. Han er en af de allerdygtigste i hele Stolen.

Vi har nok ogsaa nogle flere „vordende“. Vi har været bange for at præse paa. Vi tror fremdeles at de Arbejdere, der kan gøre noget i den store Høst, skal „drives“ derud af Herren selv og ikke overtages dertil af Menneffer. Naar jeg saa taler om, at vi har flere, saa er det mere et Gaab, som jeg ventte at se udførelst, end noget haandgribeligt.

Stolearbejdet kan være tungt og haardt. For mig har det hidtil været en Glæde. At det har været mangelfuldt, behøver jo ikke at siges. Mr. Herren har vedkomst sig det til Trods for Manglerne, har været mig til megen Glæde. Og det bliver ikke med en Skæle af Værelse, at jeg en Dag om kortere eller længere Tid opgiver det. Men Naturen vil træve sin Ret og Værenne fraver deres. Men her berarer jeg et Punkt, der maas gemmes til en anden Gang.

Minde vor Skole. Omgiv den med Bøn. Stof os ved eders Bøn og Forsøner. Det er mit største Gaab, at det vil vise sig med Tiden, at det Arbejde, der gøres for den, skal være rig Frukt.

Med hjertelige Hilsener til alle Læsere fra eders egen Udbynding A. M. T. Winther.

Stolefasi:n

Det ser jo temmelig godt ud paa Skutteringstilstanden i Madone i Aar, og som det ser ud, indle man her at vort Maal: \$7,500 med Leihed blev fundet naaes. Og det burde med Let-hed kunne naaes, naar det erindres, at der er 199 Menigheder om at ude nævnte Sum.

Men det er nu ikke saa godt, som det ser ud til paa Skutteringstilstanden, hvorfor et lille Regneifke ved denne Tid vil være betimelig.

Der er nemlig i Aar indkommen paa „Notes“ fra Studenter \$1572.17 og naar denne Sum trafte-fes fra, hvad Skutteringstilstanden vil-fer til Dato, saa er der for Menig-hederne i Aar indkommen kun \$2988.29, idet 88 Menigheder endnu nu inter har indsendt. 55 Menig-heder har indsendt, hvad de var sig-net til paa det nar, at der er angivet, der mangler ca. \$5.00 i den paalig-nede Sum, hvilket ikke synes at have videre Betøning; men lad os tampe os, at der mangler \$5.00 i den paalig-nede Sum for hver Menig-hed, det vilde blive en samlet Sum paa \$980. Bæner, tag endelig dette i Betragtning ved Indsamlingen.

Saa er der endelig 53 Menighe-der, fra hvilke der er indsendt fra \$2.00 og op til det halve Væls af, hvad de var lignet til.

Bæner, vær med til at berede e-der selv saavel som Komiteen den Glæde, at naa Maal: \$7,500 til Stolefasien! Hjalp de 55, saa kan Stenen løstes!

Z. Gertsen, L. A. Laurson.

Præsternes Pensionstasse.

Da jeg fæv om en samfundsmæssig Understøttelse for vore gamle Præstier, indlod jeg med Hlid at udtale mig nærmere om den Institut-ion blandt os, som nævnes „Præsternes Pensionstasse“. Jeg tænkte, at det kunde undgaa. Men efter Pastor J. S. Kildhigs Styffe i „Danferen“ Nr. 24 har set Dagens Ans, er Stillingen bleven anderledes, idet Forfatteren deri stiller Pensionstassen frem som en saadan Hjalp for gamle Præstier, at Samfundet intet yderligere behøver at foretage sig for dem. Jeg har en Anseelse om, at Udtalen af denne Ræske fra et Synspunkt, som en uoverforstående kan have, vil være noget ligende som at tromme paa en Vilske. Men lad det gaa, som det maa.

Da Pastor S. Mathiasen — en Præst, der stod og naar fremde-les lærdedes højt i mine Øjne — efter Martsmdet i Maadca i 1891

spurgte mig, om jeg vilde være med til at danne en Pensionstasse mellem Præstierne i „Kirkefælledet“, bagefter jeg mig og gav ham mine Grunde derfor, fra hvilke jeg i Tidens Løb ikke har fundet nogen Ansvag til at vige.

Menslert for en saadan Forening, som den stod for Føit. Matthiasen, var utvivlsomt den af Jndermissionær De Kristensen i Danmark paabegyndte Pensionstasse for Indremissionærer. Hvad godt den kan have gjort med sig for vore Præstere i Fædrelandet, ved jeg ikke; men jeg tillader mig at mene, at selv om den kan have været brugbar for Missionærer i Danmark, saa er det besluttet at vie sit Liv til Herrens Tjeneste. Han er en af de allerdygtigste i hele Stolen.

Vi har nok ogsaa nogle flere „vordende“. Vi har været bange for at præse paa. Vi tror fremdeles at de Arbejdere, der kan gøre noget i den store Høst, skal „drives“ derud af Herren selv og ikke overtages dertil af Menneffer. Naar jeg saa taler om, at vi har flere, saa er det mere et Gaab, som jeg ventte at se udførelst, end noget haandgribeligt.

Stolearbejdet kan være tungt og haardt. For mig har det hidtil været en Glæde. At det har været mangelfuldt, behøver jo ikke at siges. Mr. Herren har vedkomst sig det til Trods for Manglerne, har været mig til megen Glæde. Og det bliver ikke med en Skæle af Værelse, at jeg en Dag om kortere eller længere Tid opgiver det. Men Naturen vil træve sin Ret og Værenne fraver deres. Men her berarer jeg et Punkt, der maas gemmes til en anden Gang.

Minde vor Skole. Omgiv den med Bøn. Stof os ved eders Bøn og Forsøner. Det er mit største Gaab, at det vil vise sig med Tiden, at det Arbejde, der gøres for den, skal være rig Frukt.

Med hjertelige Hilsener til alle Læsere fra eders egen Udbynding A. M. T. Winther.

Stolefasi:n

Det ser jo temmelig godt ud paa Skutteringstilstanden i Madone i Aar, og som det ser ud, indle man her at vort Maal: \$7,500 med Leihed blev fundet naaes. Og det burde med Let-hed kunne naaes, naar det erindres, at der er 199 Menigheder om at ude nævnte Sum.

Men det er nu ikke saa godt, som det ser ud til paa Skutteringstilstanden, hvorfor et lille Regneifke ved denne Tid vil være betimelig.

Der er nemlig i Aar indkommen paa „Notes“ fra Studenter \$1572.17 og naar denne Sum trafte-fes fra, hvad Skutteringstilstanden vil-fer til Dato, saa er der for Menig-hederne i Aar indkommen kun \$2988.29, idet 88 Menigheder endnu nu inter har indsendt. 55 Menig-heder har indsendt, hvad de var sig-net til paa det nar, at der er angivet, der mangler ca. \$5.00 i den paalig-nede Sum, hvilket ikke synes at have videre Betøning; men lad os tampe os, at der mangler \$5.00 i den paalig-nede Sum for hver Menig-hed, det vilde blive en samlet Sum paa \$980. Bæner, tag endelig dette i Betragtning ved Indsamlingen.

Saa er der endelig 53 Menighe-der, fra hvilke der er indsendt fra \$2.00 og op til det halve Væls af, hvad de var lignet til.

Bæner, vær med til at berede e-der selv saavel som Komiteen den Glæde, at naa Maal: \$7,500 til Stolefasien! Hjalp de 55, saa kan Stenen løstes!

Z. Gertsen, L. A. Laurson.

Præsternes Pensionstasse.

Da jeg fæv om en samfundsmæssig Understøttelse for vore gamle Præstier, indlod jeg med Hlid at udtale mig nærmere om den Institut-ion blandt os, som nævnes „Præsternes Pensionstasse“. Jeg tænkte, at det kunde undgaa. Men efter Pastor J. S. Kildhigs Styffe i „Danferen“ Nr. 24 har set Dagens Ans, er Stillingen bleven anderledes, idet Forfatteren deri stiller Pensionstassen frem som en saadan Hjalp for gamle Præstier, at Samfundet intet yderligere behøver at foretage sig for dem. Jeg har en Anseelse om, at Udtalen af denne Ræske fra et Synspunkt, som en uoverforstående kan have, vil være noget ligende som at tromme paa en Vilske. Men lad det gaa, som det maa.

Da Pastor S. Mathiasen — en Præst, der stod og naar fremde-les lærdedes højt i mine Øjne — efter Martsmdet i Maadca i 1891

Brev fra New Zealand.

Palmeton N., 20. Jan. 1915. Pastor J. M. Hansen, Staphurtt, Nebr.

Kære Brøder med Familie Guds Naade og Fred!